

Kravet er kun rimeligt, for forholdene svarer ikke til noget, vi ellers normalt accepterer i Danmark. Bl.a. har 35 pct. af de 4-16-årige børn i de danske asylcentre tegn på psykiske lidelser, viser tal fra Børnerådet.

Røde Kors-centrene blev oprettet med sigte på kort ophold. Røde Kors vurderer selv, at de er uegnede til ophold på over 1 år. Svensk forskning bekræfter, at børn får men efter 1 år på asylcentre, og at disse men bliver til permanente skader efter 2 år. Ifølge Udlændingesservice stiger behovet for psykologbehandling markant efter bare 1 års ophold i centrene. Vi har brug for en løsning for alle, der har opholdt sig i længere tid på asylcentre, og det kan kun gå for langsomt.

Lad mig sige to ting. For det første er det ikke frivilligt, de her mennesker er i landet. Al tale om, at de bare kan rejse ud, er ren teori. Der foregår omfattende menneskerettighedskrænkelser bl.a. i Irak med overgreb mod kvinder og religiøse mindretal, og selvmordsangreb er en del af dagens orden, kunne vi høre, da FN's særlige repræsentant for Irak var på besøg i Folketinget i onsdags. Udenrigsministeriet selv betegner det som nødvendigt med professionel beskyttelse, hvis man rejser i Irak. Det er fortænkt at betegne det som en reel mulighed at rejse hjem under de forhold.

For det andet handler spørgsmålet i dag ikke om nogen ændring af den danske asylpolitik. Vores forslag medfører ikke ændringer i antallet af asylansøgere, vi accepterer, eller den måde, vi vurderer deres sager på. For de afviste, der ikke kan vende tilbage, må vi afvente, at forholdene i deres hjemland bliver bedre, og når det sker, skal de naturligvis rejse hjem. Men indtil da må vi behandle dem ordentligt, om ikke af andre årsager så ud fra den egoistiske betragtning, at hvis vi ikke behandler dem ordentligt, bliver de til sidst så syge, at de hverken kan fungere som mennesker i Danmark eller i deres hjemland, og muligheden for at vende tilbage forsvinder helt.

Det er netop det, vores forslag i dag vil gøre op med. Folk skal ikke blive så syge af deres ophold i Danmark, at de ikke kan få et normalt liv igen. Derfor foreslår vi, at ingen asylansøgere skal opholde sig mere end et halvt år på centrene, at de får mulighed for selvforsørgelse og uddannelse – det sidste gælder også børn og unge – samt at der bliver en garanti for, at vi ikke sender folk ud mod deres vilje uden en aftale med det pågældende lands regering og en vurdering af, at forholdene i landet gør det forsvarligt med

en tvangshjemsendelse. Intet mindre kan gøre det, hvis vi vil hjælpe disse mennesker.

Da Folketingets Integrationsudvalg for nylig besøgte Sandholmlejren, talte jeg med en kvinde, som har boet 7 år på asylcenter i Danmark. Hun er altså kommet hertil efter systemskiftet. Hun har boet der med sin mand og sine børn, der i øvrigt er født i Danmark. Hun var ikke fra et af de fire lande, hvor man gives tilbud om at flytte ud, men hvis hun havde fået tilbuddet, fortalte hun, ville hun have takket nej. Hendes mand, der ellers havde livsmod og virkelyst, da han ankom til Danmark, er i dag så psykisk syg, at hun ikke tør være alene med ham. Derfor vil muligheden for at flytte uden for centret ikke have nogen værdi for hende, men var den kommet, mens manden stadig væk var nogenlunde rask, ville hun have taget imod tilbuddet.

Den aftale, der blev indgået tidligere på året, løser ikke, som historien fra Sandholm tydeligt viser, de problemer, som statsministeren ellers under valgkampen gav udtryk for at han ville løse. Udvalgte familier fra udvalgte lande gives et tilbud, det er svært at sige ja til. Det er muligheden for en ny postadresse, men med fortsat meldepligt, afhentning af lommepenge og lægebesøg på centrene og ingen mulighed for at arbejde og forsørge sig selv. Tilbuddet om at flytte kommer ikke efter 1 år, som man kunne tro, hvis formålet var at skåne børnene for skader, men tidligst efter 3 år, hvor skaden for mange er sket. Nej, aftalen er ikke god nok.

SF vil hellere end gerne være med i en bred aftale, hvor vi finder ud af, hvad vi kan gøre for at gøre livet lettere for de her mennesker. Hvis børnene ikke skal lide overlast, bør familierne få mulighed for en nogenlunde almindelig tilværelse i tryghed, indtil de sikkert kan rejse tilbage til deres hjemland. I stedet skaber vi i øjeblikket psykiske krøblinge med ringere og ringere mulighed for nogen sinde at vende tilbage til det land, de kommer fra. Det er ikke godt nok.

Kl. 10:46

Anden næstformand (Søren Espersen):

Der er en kort bemærkning fra fru Karen Ellemann.

Kl. 10:46

Karen Ellemann (V):

Jeg vil gerne bede SF's ordfører om at gøre noget fuldstændig klart. Jeg kan naturligvis få det svar, at jeg blot kan læse forslaget til vedtagelse, som SF er medforlagsstiller til. Men er det korrekt forstået, at SF mener, at uanset om man er afvist asylansøger, skal man efter 6 måneder bo-